

De hyena's zoeken plezier!

Verhaal: Bo Buijs. Illustraties: Julie Hendriks.

Er klinkt gelach tussen het hoge gras.
Twee aapjes rennen langs:
Roffel en Pantoffel.
'Vangen!' roept Pantoffel.
Hij gooit een noot naar Roffel.
Die gooit de noot weer terug.
Dan springt Pantoffel bovenop Roffel.
Samen rollen ze over de grond,
gierend en schaterend.
Boem! Ze zijn tegen iets opgebotst!
Het is Rupert, de hyena.
Hij lag te slapen, maar nu is hij wakker.
'Wrrr! Hee! Hoe!!' keft hij.
'Waarom knallen jullie tegen me aan?
He? He?'

'Dat komt omdat we plezier hebben,'
legt Roffel uit.
'Sorry dat we u gewekt hebben.'
En verder hollen ze weer,
lachend en stoeiend.
Rupert kijkt ze na.
'Brutale apen,' broemt hij.
Maar dan ziet hij hoe vrolijk ze zijn.
'Dus ze hebben plezier? Volgens mij
is het best leuk om plezier te hebben.
Ik ben benieuwd hoe ze eraan komen.
Ik zou het ook wel willen hebben.'

Rupert heeft het erover met
zijn vriend Nok.
'Weet jij waar je plezier kunt vinden?'
vraagt hij.
'Groeit het misschien ergens aan?'
Nok denkt diep na.
Dan schudt hij zijn hoofd.
'Ik heb er nog nooit van gehoord.
Hoe ziet het eruit?'
'Dat weet ik eigenlijk niet,' zegt Rupert.
Nok is verbaasd. 'Je weet toch wel iets?
Is het groen of is het bruin?
Is het stekelig of is het glad?
Is het groot of is het klein?'
'Hou op!' roept Rupert.
'Ik weet het écht niet! Ik weet alleen dat
Roffel en Pantoffel het hebben en
dat ze er heel vrolijk van worden.'
'O!' zegt Nok. 'Als Roffel en Pantoffel het
hebben, is het toch simpel?'

Hij glimlacht gemeen.
'We gaan het stelen.'
'Maar dan hebben Roffel en Pantoffel
het niet meer,' roept Rupert.
'Nou en?' snauwt Nok.
'Wat kan mij dat schelen!'
Die avond klimmen Roffel en Pantoffel
de apenboom in om te gaan slapen.
Vanachter de bosjes kijken
Rupert en Nok toe.
'Jaaa...,' fluistert Nok.
'Slaap maar, aapjes.'
Al snel horen ze gesnurk:
Hgrrr...pfffff! Hgrrr...pfffff!
'Kom!' zegt Nok.
Rupert en Nok sluipen dichterbij.
Eigenlijk klimmen ze nooit in bomen.
Ze zijn er niet goed in
maar nu doen ze toch hun best.
Kratsch, kratch... Klim, klim...

Voorzichtig lopen ze over de tak waar Roffel ligt. Die houdt een nootje in zijn knuist geklemd. Nok wijst ernaar met zijn klauw.

'Is dát soms plezier?' fluistert hij.

'Ach! Natuurlijk!' fluistert Rupert.

'Ja, dat is het! Vanmiddag speelden ze ermee. Dat ik daar niet eerder aan heb gedacht!'

Voorzichtig trekt Nok aan het nootje.

'Hebbes!' zegt hij dan.

Snel klimmen hij en Rupert de boom weer uit.

Even later bekijken ze in het maanlicht het nootje.

'Dit,' zegt Rupert plechtig, 'is dus plezier.'

'En nu?' vraagt Nok.

'Wat moet je ermee doen?'

'Eerst gooi je het over,' legt Rupert uit.

'Dan rol je stoeiend over de grond.'

Ten slotte ren je achter elkaar aan, tot je niet meer kunt.'

'Aha,' knikt Nok.

Hij kijkt bedenkelijk naar het nootje.

'Laten we het proberen,' zegt hij dan.

Rupert gooit met het nootje en Nok vangt het op.

Zo gooien ze een tijdje over.

'Nu moet je erbij lachen,' zegt Rupert.

'Niet glimlachen, maar gieren en schateren.'

Nok begint te giechelen en Rupert doet mee. Steeds harder lachen ze en als Rupert bovenop Nok springt, rollen ze over de grond

en schateren erbij.

Daarna hollen ze achter elkaar aan tot ze niet meer kunnen.

En al die tijd lachen ze zich rot.

'Plezier is écht leuk!' lacht Nok.

'Zeker!' lacht Rupert.

En dan gaan ze slapen.

Die nacht droomt Rupert over plezier.
En over rollen en lachen, over het nootje
en over Roffel en Pantoffel.
Roffel en Pantoffel! Rupert schrikt wakker.
Wat zullen die het plezier missen!
De rest van de nacht kan Rupert
niet slapen. Hij moet steeds denken
aan die arme Roffel en aan die arme
Pantoffel. Hij draait en hij woelt en ten
slotte, als de zon op komt, pakt hij het
nootje en gaat ermee naar de apenboom.
Roffel zit in het gras te ontbijten.
'Roffel!' zegt Rupert.
'Ik heb iets ergs gedaan.'
Roffel kijkt vragend.
'Ik... Ik...'
Rupert durft het bijna niet te zeggen.
'Ik heb je plezier gestolen,' zegt hij dan.
'Het spijt me heel erg.
Hier heb je het weer terug.'

Hij rolt het nootje naar Roffel.
Die kijkt er verbaasd naar.
Dan begint hij te lachen.
'Maar... dit is geen plezier. Plezier is
geen ding. Plezier... Dat heb je gewoon.
Als je samen leuke dingen doet,
als je grapjes maakt en als je speelt.'
'Dus... je was je plezier niet kwijt?'
vraagt Rupert.
'Welnee!' lacht Roffel.
Opgelucht loopt Rupert terug naar huis.
Plezier is toch wel heel bijzonder,
denkt hij. Je kunt het zomaar hebben.
Overall en altijd. En ook nog allemaal
tegelijk. Hij wordt er zo blij van dat hij
moet lachen. En dat doet hij nog steeds.
Als je ooit een hyena tegenkomt en hij
lacht, dan weet je dat hij plezier heeft:
hi hi ha ha ha!

